

Lille kompendium om klasseopdelingen i middelalderens samfund, v. 1.1

Lille kompendium om klasseopdelingen i middelalderens samfund, v. 1.1

Langt mere end i dag og i langt synligere grad, var middelalderens samfund klasseopdelt. Men, hvem bestod de forskellige klasser af, hvordan gik de klædt, hvordan boede de og hvordan opførte de sig? Det er disse og mange andre spørgsmål, jeg vil forsøge at besvare, på overskuelig vis, i nedenstående kompendium. (God at læse før man skriver sin næste karakter).

Klasse 0: Tiggere, rakkere, skøger, mordere, natmænd (skraldemænd/lokumstømmere), landevejsrøvere, div. småkriminelle, spedalske, handicappede, daglejre, kloge koner/hekse osv.

Denne klasse består af samfundets bærme; udstødte, kriminelle og syge. Tilhører man denne klasse har man sjældent noget egentligt sted og bo, man sover i skoven, i høstakke, i lader og hvor man nu ellers kan komme til, evt. bor man midlertidigt hos sin arbejdsgiver, syge, i særdeleshed spedalske bliver ofte stuvet sammen på "hospitaller", gemt væk for offentligheden.

Ens klædedragt vil være yderst spartansk og meget fattig; laser og pjalter i jordfarver, brun, beige og grå, overvejende af groft uld-, nælde-, hørstof, bast, eller blå (andensorterings hør), ofte har medlemmer af klasse 0 ingen sko, men må gå barfodet eller med klude om fødderne. Ens ejendele begrænser sig til det mest nødvendige, f.eks. en kniv, en vadsæk og evt. et stykke værktøj. Desuden vil ens krop ofte være mærket af det hårde liv og ofte talrige sygdomme, f.eks. ar i ansigtet og slidgigt i hænderne, ligesom man sjældent opnår en særlig høj alder, ca. 35 år, 40 år må anses for at være en temmelig høj alder, almindeligvis vil man være nedslidt omkring 30-års alderen.

Som medlem af klasse 0, er man under alle og må derfor konstant finde sig i at blive jagtet væk, spyttet på og råbt ad, grundet dette, er der ofte et meget strengt hierarki inden for klassen, f.eks. anser tyve sig for at være over skøger, som igen anser sig for at være over natmænd osv. med de syge og handicappede som absolut nederste trin på rangstigen.

Medlemmer af klasse 0 har aldrig modtaget nogen form for uddannelse og kan derfor heller ikke læse og skrive, deres sprog vil være upoleret og groft, de fleste vil nok kunne tælle, men kun få kan regne. Mange medlemmer af klasse 0, er tidligere medlemmer af de højere klasser, som grundet f.eks. sygdom, gæld, vanære o.lign. er endt på samfundets bund, f.eks. kan en tyv godt være tidligere håndværker.

Klassens finansielle midler er stort set ikke eksisterende, hvis et medlem af klasse 0 har penge er det som regel ikke mere, end man kan overleve for i et par dage, mange medlemmer af klasse 0 får ofte ikke løn, men arbejder udelukkende for kost og logi og spiser hvad man kan få og skylder det ned med rigelige mængder surt øl og brændevin.

Social opstigning er yderst vanskelig for medlemmer af klasse 0 og man vil sjældent nå højere end klasse 1.

Klasse 1: Fæstebønder, håndværkersvende, omrejsende lejesoldater, professionelle kriminelle, bissekræmmere (omrejsende kræmmere), gøglere/barder, jægere, bøddler, køkkenpiger, karle osv.

Denne klasse er langt mere varieret end klasse 0, klassen består af folk, som uden at eje noget videre, dog har så de kan leve et nogenlunde rimeligt liv. Klassens medlemmer har sjældent eget hjem, men dog har mange af dem et fast sted at bo, f.eks. hos deres arbejdsgiver.

Klædedragten er ikke stort anderledes en klasse 0's, dog er tøjet som regel i bedre stand, uden laser, men dog med lapper, stoffet er overvejende uld, hør og nælde, læder eller blår. Medlemmer af denne klasse vil oftest have et par sko/støvler. Man ejer muligvis lidt mere end medlemmerne af klasse 0, men ikke stort mere, f.eks. ville en lejesoldat have våben og evt. rustning og en håndværkersvend en værktøjskasse.

Som medlem af klasse 1 er man en mere accepteret del af samfundet (med undtagelse af kriminelle og lejesoldater), men man er stadig langt nede på den sociale rangstige og skal passe meget på hvad man siger til hvem og hvordan man siger det, i det hele taget er ærbødig/underdanig optræden hvad man kan forvente fra denne klasse. Talesproget vil være bondsk og upoleret, uden dog at være overdrevet vulgært. Medlemmer af klasse 1 er også mærket af hårdt arbejde, men ikke i så høj grad som medlemmer af klasse 0, levetiden er også en smule længere, omkring 40-45 år.

Uddannelsesniveaueet i klasse 1 er også meget begrænset, de fleste kan tælle, nogle kan regne men de færreste kan læse og skrive.

Økonomisk står medlemmer af klasse 1 ikke stort stærkere end medlemmer af klasse 0, de tjener, måske en smule mere, men der er stadig ikke penge til opsparing; alt går til livets opretholdelse, langt hen ad vejen spiser man hvad man kan få, men der er dog grænser.

Social opstigning er mere almindelig for medlemmer af klasse 0, men man når yderst sjældent højere end klasse 2 og 3.

Klasse 2: Selvejende bønder, selvstændige håndværkere (herunder syersker), soldater med fast ansættelse (f.eks. hos en adelig borgherre eller kongen), småhandlende/købmænd med egen bod, skovfogeder, kroejere, munke/nonner, digtere/skjalde/skuespillere, bartskærere (barber/læge/kirurg), pager/tjenere/væbnere osv.

Denne klasse kan ses som overbygningen til klasse 1, det er stort set de samme mennesker, de er bare nået et trin op ad den sociale rangstige. Mange medlemmer af klasse 2 har fast ejendom, i form af en lille gård eller en handelsbod med tilhørende hus, ikke noget stort og prangende, men dog et hjem.

Klædedragten hos denne klasse er samme snit som hos klasse 1, men i langt bedre kvalitet og udførelse, samt større variation i farven, f.eks. mørk grøn og koksgrå, desuden ejer man måske mere end et sæt tøj, stoffet er stadig uld, læder og hør (ikke bast og blår). Hvad ejendom angår, ejer de fleste medlemmer af klasse 2 alt, hvad der indgår i en alm. husholdning/hverdag (med undtagelse af munke og soldater, desuden; en soldat fra klasse 2's våben og rustning vil oftest være af bedre kvalitet end en fra klasse 1's), uden af man dog ejer mere end hvad der er nødvendigt.

Medlemmer af klasse 2 tilhører, sammen med klasse 3, samfundets midte, det er langt den største klasse og dens medlemmer er udmærket klar over dette, dog er klassen stadig i den lave ende af rangstigen og det forventes at folk opfører sig derefter, det gælder for alle klasser, at man vil tiltale en person som er over en i tredje person flertal, f.eks. I eller Jer og en person som er under en i tredje person ental, f.eks. Ham, Han eller Den. Folk fra klasse 2 vil ofte have folk fra klasse 0 og 1 ansat. Livskvalitet og levelader er en del højere end hos klasse 0 og 1, men livet er stadig hårdt, man skal ikke forvente en levealder højere end 45-50 år. Denne klasses sprogbrug vil, i lighed med klasse 1's, være en smule plumpt og bondsk.

Klasse 2's uddannelsesniveau er højere end niveau 1's; alle kan tælle, det fleste regne og en del kan læse og skrive (men langt fra alle).

Økonomisk står klasse 2 en del bedre end klasse 1; man har penge nok til at kunne opretholde et rimeligt liv, med eget hus og evt. en enkelt eller to ansatte (f.eks. håndværkersvende, køkkenpiger og karle). Men der er sjældent penge til opsparing og luksusvarer har man ikke råd til. Denne klasses menukort er betydeligt mere varieret end klasse 0 og 1, dog er der sjældent råd til luksus retter, importeret øl, vin og dyre krydderier.

Social opstigning fra klasse 2 er ikke umuligt, men sjældent højere end klasse 3.

Klasse 3: Storbønder, håndværksmestre, officerer, storkøbmænd, lokale embedsmænd/fogeder/borgermestre, den laveste landadel/riddere (Æ'vapn - gammeldansk for våbenfør), præster, læger, astronomer, alkymister, osv.

Denne klasse er den lokale overklasse, igen en overbygning til klasse 2, dog er visse af denne klasse medlemmer ikke havnet her grundet social opstigning, de er simpelthen født til det (f.eks. landadelen). Langt de fleste medlemmer af klasse 3 har fast ejendom, i form af gård, hus eller forretning, som regel større og af bedre kvalitet end dem tilhørende klasse 2.

Mellem klasse 2 og 3 ser man et stort spring i kvalitet og sammensætning af klædedragt; stoffet er at en højere kvalitet, men stadig overvejende uld, læder og hør, farver som sort, mørk grøn og gråblå bliver mere almindelige og man ejer ganske sikkert mere end et sæt tøj/et par sko. Hvis man ser på ejendom, så ejer medlemmer af klasse 3 ofte betydeligt mere end medlemmer af klasse 2; man her flere af hver ting, tingene er af en bedre kvalitet, desuden er der her råd til luksusvarer, f.eks. tintallerkner (i steder for træ) og glas/tinkrus (i stedet for træ-/lerbægre). Mange af denne klasses medlemmer ejer våben og visse har endog ret til at bære dem (lavadelsmænd og embedsmænd/fogeder), en officers våben og rustning vil være af relativt høj kvalitet, praktisk, men uden de store udsmykninger.

Medlemmer af klasse 3 er meget klassebevidste og fører sig frem med stor autoritet lokalt, de vil under ingen omstændigheder have noget med medlemmer af klasse 0 at gøre (måske lige bortset fra skøger). Medlemmer af klasse 3 har et mere poleret og avanceret sprog end medlemmer af de foregående klasser, dog uden at være affekterede, de er, som sagt, temmelig klassebevidste og forstår at markere deres position over for folk, som er under dem og vise den korrekte ærbødighed over for folk, som er over dem. Medlemmerne af klasse 3, har en betydeligt bedre levestandard end

klasse 2, men levealderen er ikke stort højere.

Man må kunne forvente at alle medlemmer af klasse 3 har et rimeligt uddannelsesniveau, de bør kunne både tælle, regne, læse og skrive, visse vil endda være i stand til at tale latin eller fremmedsprog, tilhørende lande i umiddelbar nærhed (f.eks. engelsk og tysk).

Klasse 3's økonomiske situation varierer med ens funktion i samfundet, dog tjener man en del mere end de foregående klasser, der er råd til en del luksus-varer, til tider endda importerede, og menukortet bærer, ved festlige lejligheder, også præg af velstand og luksus, raffinerede retter med dyre importerede krydderier og vine, fra f.eks. Rhinlandet (Tyskland) eller Frankrig, samt godt øl, fra f.eks. Tyskland. Til hverdag er menukortet mere ordinært, men på ingen måde den grove bondekost, som medlemmer af klasse 2 må nøjes med til daglig. Oftest er det sådan, at det udelukkende er denne klasse og de klasser, som er over den, som har ret til at gå på jagt, enten på egne eller kongens jorder, hvis lavere klasser bryder denne regel og driver jagt uden tilladelse, betragtes det som krybskytteri.

Medlemmer af klasse 3 har ofte ansatte under sig, fortrinsvis fra klasse 1 og 2, medlemmer af klasse 3 har ofte en vis formue opsparet.

Det er ikke ualmindeligt at medlemmer af klasse 3 stiger i de sociale grader, til tider helt op til klasse 5.

Klasse 4: Godsejere/lensmænd, højtstående officerer, skibsredere, regionale embedsmænd/amtmand/dommere, den mellemste adel (junkere, grever osv.), biskopper, osv.

Dette er den regionale overklasse, denne klasse ligner i alle aspekter klasse 3, alt er bare større, bedre, dyrere og mere raffineret, medlemmer af klasse 4 fungerer i mange aspekter som klasse 3's "overordnede". Medlemmer af klasse 4 har stadig, i modsætning til klasse 5 og 6, en vis kontakt til de jævne klasser, dog kun i et begrænset omfang og ikke lavere end klasse 2. Specielt ved klasse 4 er at langt de fleste medlemmer af klassen på en eller anden måde har en adelstitel, ellers ville de aldrig være nået så højt op på den sociale rangstige. Medlemmer af denne klasse ejer betydelige mængder fast ejendom, hvad enten det drejer sig om jord, skibe eller forretninger. Medlemmer af klasse 4 bor rigt og prangende, i store byhuse, storgårde/godser eller på slotte og i borge.

Medlemmer af klasse 4's klædedragt er raffineret, eksklusiv, farverig og følger ofte en eller anden mode, alle farver er repræsenteret, undtagen ægte rød (purpur) og lilla, som er forbeholdt samfundets allerøverste top, ved festlige lejligheder bliver silke, velour, brokade og pels af mere ordinære dyr (f.eks. ræv og mink) almindeligt, men dagligdragten er stadig af hør og uld, man har meget tøj og skifter gerne tøj flere gange om dagen, til forskellige lejligheder, for at vise, at man har råd til flere sæt tøj., desuden bruger man dyre importerede parfumer og duftvand for at overdøve ens kropslugt, regelmæssige bade var en ukendt ting i middelalderen, skønt man dog badede mere, jo højere man var placeret i samfundet. Langt de fleste af klasse 4's medlemmer ejer våben og rustninger og de fleste har ret til at bære dem, kvaliteten af disse vil være høj, evt. dyre importerede klinger, fra f.eks. Italien eller Spanien, og specialfremstillede rustninger, fra f.eks. Italien eller Tyskland

Medlemmer af klasse 4 er ofte født til deres position i samfundet og har fået deres klassebevidsthed indpodet fra barnsben af og er derfor som oftest stolte, lettere affekterede og opfører sig køligt og nedladende overfor folk som er under dem og næsten uudholdeligt bukkende og skrabende overfor folk som er over dem. Medlemmer af klasse 4 har en meget høj levestandard og et godt helbred, de vil ofte kunne opnå en, for middelalderen betragtelig levealder, på 55-60 år.

Medlemmer af klasse 4 har modtaget en bred og raffineret uddannelse, det vil være uhørt hvis et medlem af klasse 4 ikke kan tælle, regne, læse, skrive, tale fremmedsprog og ofte latin.

Som nævnt før er medlemmerne af klasse 4 meget velhavende og deres dagligdag bærer præg af luksusvarer, mange importerede, overflod og ødselhed. Kosten er varieret og spændende, med dyre fremmedartede krydderier, kun de bedste kødstykker og i rigelige mængder, grænsende til fråds, skyllet ned med dyre importere vine og det bedste øl man kan opdrive.

Medlemmer af klasse 4 har mange ansatte, fra alle klasser, men oftest fra klasse. 1, 2 og evt. 3, medlemmer af klasse 4 har ofte, i lighed med medlemmer af klasse 5 og 6, ofte hånd og halsret over medlemmer af de lavere klasser, hvilket vil sige, at de har ret til at gøre hvad de finder bedste ved disse, også dræbe dem. Medlemmer af klasse 4 har oftest opsparet betydelige formuer.

Medlemmer af klasse 4 kan, med de rigtige midler til rådighed og en vis portion held, nå helt til samfundets top.

Klasse 5: Øverste officerer, nationale embedsmænd/ministre/kongens personlige rådgivere, den højeste adel (baroner, fyrster osv.), ærkebiskoppen, perifere medlemmer af kongefamilien osv.

Denne klasse er den nationale overklasse, den består af samfundets ledende poster og overgås kun af kongen og kongefamilien selv. Medlemmerne af klasse 5 virker ofte som medlemmerne af klasse 4's overordnede. Det er stort set en umulighed at være en del af klasse 5, uden mindst at være født ind i klasse 4, stort set alle medlemmer af klasse 5 har en adelstitel. Medlemmerne af denne klasse har stort set ingen kontakt til lavere klasser end klasse 4 og har heller ingen intentioner om på nogen måde at mænge sig med "pøbelen", medlemmer af klasse 5 er et sjældent syn i offentligheden og man får sjældent set andet end et glimt af et ansigt, bag gardinet i den prægtige karet, som suser forbi i fuld fart. Medlemmer af klasse 5 ejer store mængder fast ejendom, ofte flere godser/slotte/borge, hele landsdele og mange forretninger, skibe og store byhuse, ligesom medlemmer af klasse 6 (kongefamilien), ynder de at rejse rundt og bo på deres forskellige besiddelser i kortere eller længere tid ad gangen.

Medlemmer af klasse 5 går klædt i den højeste mode, de dyreste stoffer, silke, brokade og velour (dog skal det siges at velour hører til middelalderens senere del), og i de dyreste farver, mørkeblå, lilla, gul, lys grøn og rød (rød er dog stadigvæk fortrinsvis forbeholdt kongefamilien) og eksklusive pelse. Man har langt mere tøj end man kan nå at bruge, selv om man ofte skifter flere gange om dagen, til forskellige lejligheder. Ligesom medlemmerne af klasse 4, har medlemmerne af klasse 5 et stort forbrug af duftvand og parfume. Som mandligt medlem af klasse 5 er det utænkeligt at man ikke har - og bærer - våben, med undtagelse af ærkebiskoppen naturligvis, disse våben og rustninger vil være af højeste kvalitet, speciallavede og importerede eller fremstillet af importeret arbejdskraft.

Medlemmer af klasse 5 ville aldrig, udover hvis det var strengt nødvendigt, henvende sig direkte til medlemmer af lavere klasser en klasse 4, de vil optræde med kølighed og hovmod overfor folk som er under dem og visse vil endda omtale sig selv i tredje person flertal. Medlemmer af klasse 5 er, som før skrevet, som oftest født ind i deres positioner og yderst bevidste om deres position i samfundet og deres eget værd. Medlemmer af klasse 5 har adgang til de bedste af alle samfundets goder og har derved en meget høje levestandard, samtidig har de råd/adgang til de bedste læger, derfor er deres levelader høj, set i forhold til de lavere klassers, dog vil en alder på 65-70 år stadig anses for at være høj. Dog gælder det forhold, for denne, som for de alle de lavere klasser, at kvinderne generelt ikke bliver så gamle, da de er meget udsatte for at dø i barselssengen, dog mindskes risikoen betydeligt jo højere klasse man tilhører.

Medlemmer af klasse 5 tilhører samfundets absolutte elite og har derfor også de bedste uddannelser; alle kan tælle, regne, læse, skrive, tale et eller flere fremmedsprog og langt de fleste vil kunne tale latin.

Medlemmer af klasse 5 omgiver sig med overdådig luksus, det være sig både hvad angår klædedragt, boligindretning og mad. Bestik og service, som ikke er af ædelmetal er en utænkelighed og en middag uden mindst end 5 retter, er at betragte som et meget let mellemmåltid, ofte vil denne middag være tilberedt af en højt betalt importeret kok, med en mængde spændende retter og skueretter med eksotiske ingredienser. I det hele taget kan det være svært at forestille sig den luksus som middelalderens herskende klasser omgav sig med. Man følger de skiftende modeluner tæt og er ikke bleg for at skifte hele sit service eller hele sin garderobe ud på en gang, hvis moden ændrer sig. Maden er ligeså overdådig som den er rigelig, kun de fineste og mest udsøgte råvarer, krydderier, vine og andre drikke finder vej til medlemmer af klasse 5's middagsborde.

Medlemmer af klasse 5 har mange ansatte, fra alle klasser, dog fortrinsvis klasse 1-3, til at administrere deres ejendom, dyrke deres jord og varte dem op. De formuer som medlemmer af klasse 5 besidder, er set med vore øjne, umulige at forestille sig, det drejer sig om astronomiske summer, set med datidens øjne.

Social opstigning fra klasse 5 er sjælden, da man stort set ikke kan komme højere op, men gennem de rigtige alliancer og med de rette midler til rådighed, er alt muligt.

Klasse 6: Kongen og hans nærmeste familie

Over kongen står kun Gud, sådan var det i middelalderen og kongen og hans familie opfører sig derefter; at beskrive den overdrevne og dekadente luksus middelalderens konger levede i, set i forhold til de lavere klasser, er vanskeligt. Kongen og hans familie har adgang til det bedste og dyreste af alt, hvilket de i høj grad udnytter. Kongen og hans familie ses kun sjældent i offentligheden, kun ved særlige lejligheder og kun som en fjern skikkelse på en tribune, i en bærestol eller en karet, ofte har kongen og hans familie deres egne veje, som kun de og deres følge må bruge. Kongens ord er lov og bliver fulgt som værende sådan. Som oftest er kongen født til sin titel og er opdraget som en konge. Kongen og medlemmer af kongefamilien vil oftest omtale sig selv i tredje person flertal og føre sig frem med den yderste arrogance og det yderste hovmod. Det er utænkeligt at kongen og hans familie har kontakt med medlemmer af klasser lavere end 4 og 5, hvis de skulle have det, vil det altid være uofficielt, for ikke at skabe skandale. Kongen ejer det land

han reagerer og behandler sit land, som sin egen husholdning, det er oftest også kongen, som er den største enkelte besidder af fast ejendom, selvom det kan hænde at enkelte medlemmer af klasse 5 ejere mere, men så vil det udelukkende være på kongens nåde. Kongen og kongefamilien har mange besiddelser, oftest slotte og borge over hele landet, som de flytter rundt imellem, enten for deres fornøjelses skyld eller i administrativt øjemed.

Kongen og kongefamilien, går ikke alene klædet i den højeste mode, de er med til at skabe den, der er ingen grænser for den overdådighed kongen eller et nært familiemedlem kan klæde sig med; dyre stoffer; silke, brokade og velour, dyre farver; lilla, ægte rød (purpur), sort og ægte hvidt, samt eksklusive pelse, fra dyr, som kun medlemmer af kongefamilien, og måske klasse 5, har jagtret på (f.eks. zobel eller hermelin). Kongen og kongefamiliens garderobe vil være under konstant udskiftning, det vil ligefrem være usædvanligt at se kongen eller et nærtstående familiemedlem i det samme tøj to gange. Kongen og alle mandlige medlemmer af kongefamilien bærer våben, ofte som en del af deres værdighedstegn, disse har også adgang til de nyeste og mest eksklusive våben og rustninger, som ofte vil være af meget høj kvalitet både funktions- og udsmykningsmæssigt.

Kongen og kongefamilien har, som skrevet, ingen kontakt med det jævne folk og meget lidt viden om hvad der foregår blandt de lavere klasser, i det hele taget anses disse klasser ikke som stort mere end arbejdskraft, uden rettigheder og større værdi, en konge vil sørge mere over tabet af en god jagthund end tabet af en fæstebonde. Kongen og kongefamilien har adgang til de bedste læger og det nyeste inden for medicin, desuden lever de en relativt beskyttet tilværelse, derfor opnår de ofte en høj levealder, dog sjældent over 70-75 år - og så er der jo altid faren for, at blive offer for et komplot, noget som bliver mere almindeligt, jo højere klasse man tilhører..

Som medlemmer af samfundets absolutte top, har kongen og kongefamilien modtaget den absolut bedste uddannelse muligt, med alt hvad det indebærer af matematiske, boglige og sproglige kundskaber.

Den luksus som kongen og kongefamilien omgiver sig med er, set med moderne øjne, ubegribelig. Intet er for dyrt, dekadent eller fint. Alt følger eller skaber den højeste mode. Alt er udført af de bedste, dyreste og mest eksklusive materialer og skiftes ud/kasseres efter kongen eller kongefamiliens skiftende luner. En helt ordinær middag for kongen og kongefamilien består af mindst 12 retter, alt sammen det mest eksklusive som landet, og måske de nærmeste nabolande, kan byde på af mad og drikkevarer. Ved særlige lejligheder, banketter o. lign. er der ikke grænser for overdådigheden og antallet af retter, fantasien i de mange skueretter (retter som ikke kan spises, men kun er til pynt) mængden af vin og hvor langt man vil gå/meget man vil betale, for at frembringe det bedste af det bedste og mest imponerende, en overdådighed der står i skærende kontrast til almuens grove og knappe kost.

Alle landets indbyggere arbejder principielt for kongen. Kongen og kongefamilien har et stort fast følge af tjenere, kokke, vagter, pager, rådgivere, stalddrenge, læger osv. til at varte sig op, underholde dem og varetage den daglige drift af deres besiddelser, alle lavere klasser har desuden pligt til at drage i krig på kongens befaling, oftest vil de medlemmer af klasse 3, 4 og 5 betale sig fra det og lade medlemmer af klasse 0, 1 og 2 og at kæmpe og blive dræbt på slagmarken. Kongens formue er principielt repræsenteret ved statskassen, men ofte vil kongen og kongefamilien have deres egen personlige formue, ofte af en betydelig størrelse.

For kongen og kongefamilien, kan man ikke komme højere til tops i samfundet, over dem råder kun

Gud.

I realiteten har klasserne ikke været så skarpt opdelte, som beskrevet ovenfor, overgangene mellem klasserne har været glidende og diffuse, meningen med kompendiet er da også, at det skal tjene som inspiration, ikke som en facitliste. I en rollespilsverden vil det f.eks. være svært med en adel, som ingen kontakt har med almuen/den almene befolkning, da det langt hen ad vejen vil virke hæmmende spillet, samtidig med at jeg tvivler på at nogen vil kunne spille medlemmer af klasse 5 og 6 på en "korrekt" måde, da vi i vores såkaldte moderne samfund, har svært ved at forestille os den ekstreme ødselhed, dekadence og overdådighed disse klasser praktiserede. Samtidig vil det nok også falde os svær at spille medlemmer af klasse 0 "korrekt", da vi umuligt kan sætte os ind i deres dybe elendighed og armod, dog kan vi gøre vores bedste. Jeg håber at dette kompendium kan tjene som inspiration og give mere bevidsthed om den klasse man spiller, da det er mit indtryk at mange live-rollespillere i større eller mindre grad mangler in-game "klassebevidsthed"

Da dette er en oversigt over klassefordelingen i den "historiske" middelalder, nævner kompendiet ikke noget om troldmænd, magere og andre former for magibrugere. Mit indtryk er at disse, alt efter hvor magtfulde de er og hvor accepterede de er i samfundet, vil passe ind i klasse 3, 4 og 5.

Da den "historiske" middelalders samfund var meget mandsdomineret, handler dette kompendium overvejende om "mande-roller", men der er intet der siger, at man i en fantasy-verden ikke kunne have en kvindelig biskop, storbonde, tyv eller at riget blev reageret af en dronning i stedet for en konge (var der nogen der sagde Margrethe I?).

Kompendiet beskæftiger sig med middelalderen, på et overordnet plan, det er derfor ikke i denne artikel, du skal lede efter specifikke oplysninger om mandsdragten anno 1375 eller hvordan tyske fodsoldaters hjelme så ud i 1430. For oplysninger om klædedragtens udformning, vil jeg henvise til denne artikel; www.laivforum.dk/article.php?cid=437 For oplysninger om rustninger, se f.eks. denne side; www.arador.com

Tak til Hjalte Ipsen for support

Håber nogen kan bruge det her til noget, hvis der er spørgsmål eller kommentarer, så kontakt mig på jakobeep@hotmail.com

Jakob Elbæk Egegaard Pedersen